

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. гр. Е. , 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Е. в публично заседание на петнадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пейо Ив. Приходков

при участието на секретаря Светлана В. Пашова
като разгледа докладваното от Пейо Ив. Приходков Административно
наказателно дело № 20204130200139 по описа за 2020 година

С НП № 04-001233/12.10.2020 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново за извършено нарушение по чл. 303, ал. 3 от КТ във вр. с 414, ал. 1 от КТ на осн. чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500.00 лв. на „В. 2017“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Е., ул. „Н.П.“ № **, управлявано и представлявано от М.И.Д. с ЕГН *****.

Недоволен е останал нарушителят „В. 2017“ ЕООД гр. Е., представляван от управителя М.И.Д., който чрез адв. В.Д. Д. от ВТАК, е подал жалба против НП. В същата са изложени съображения за допуснати в хода на адм.-наказателното производство на материално- и процесуалноправни нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени НП, като неоснователно и незаконосъобразно. Претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „В. 2017“ ЕООД гр. Е., чрез адв. В.Д. Д. от ВТАК, поддържа подадената жалба. Моли съда да отмени обжалваното НП.

В съдебно заседание ответник-жалба Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, представляван от старши юрисконсулт С.В.С., взема становище, че НП е правилно и законосъобразно. Пледира да се потвърди атакувания акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Велико Търново не се представлява в съдебно заседание и не взема становище.

Районният съдът, като провери изцяло НП и по повод направените в жалбата

оплаквания, взе предвид становището на страните, и обсъди и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е допустима Същата е подадена в 7-дневния срок, визиран в чл. 59 от ЗАНН, от лице, имащо право на жалба и срещу подлежащ на обжалване акт. Жалбата, разгледана по същество, е неоснователна.

От събраните по делото писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели се установява следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „В. 2017“ ЕООД, ЕИК *****, е със седалище и адрес на управление гр. Е., ул. „Н.П.“ № **, и се представлява и управлява от управителя М.И.Д.. Същият в гр. Е. на пл. „Х.Б.“ № 1 притежава обект – пицария „Е.“. Жалбоподателят осъществявал дейността по управлението и стопанисването на търговския обект, в който извършвал ресторантьорска дейност. Същият в качеството си на работодател приемал и назначавал на работа в последния персонал срещу заплащане.

Жалбоподателят „В. 2017“ ЕООД гр. Е., в качеството си на работодател, сключил трудов договор № 23/25.04.2019 г. с непълнолетната Н.Г.М. с ЕГН ***** и я приел на 26.04.2019 г. на работа в обекта си пицария „Е.“, находящ се гр. Е. на пл. „Х.Б.“ № 1, където последната изпълнявала длъжността „сервитьор“. За посоченото първият имал надлежно издадено на осн. чл. 303, ал. 3 от КТ разрешение изх. № 19027194/15.04.2019 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново. Трудовото правоотношение между страните било прекратено, считано от 10.09.2019 г., със заповед № 1/10.09.2019 г. на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ от работодателя.

Жалбоподателят „В. 2017“ ЕООД гр. Е., в качеството си на работодател, сключил пореден трудов договор под № **/28.06.2020 г. с непълнолетната Н.Г.М. с ЕГН ***** и я приел на 29.06.2020 г. на работа в обекта си пицария „Е.“, находящ се в гр. Е. на пл. „Х.Б.“ № 1, където последната изпълнявала длъжността „сервитьор“. За посоченото първият не направил искане и съответно нямал издадено на осн. чл. 303, ал. 3 от КТ разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново за приемане на работа на лице навършило 16 години, но нямащо 18 години. Непълнолетната Н.Г.М. изпълнявала военните й с длъжностната характеристика задължения на сервитьор, като обслужвала клиентите и събирала сметки. Същата за положения труд от два дни през м. юни 2020 г. получила заплата. Трудовото правоотношение между страните било прекратено, считано от 01.07.2020 г., със заповед № 8/01.07.2020 г. на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ от работодателя.

На 14.07.2020 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, а именно: Ж. ЦВ. Д. – старши инспектор, ХР. КР. П. – старши инспектор, и Д. АНДР. АНДР. – старши инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство по работни места в обект – пицария „Е.“, находящ се в гр. Е. на пл. „Х.Б.“ № 1, стопанисван от „В. 2017“ ЕООД гр. Е.. На същата присъствал и управителят на посоченото дружество

М.И.Д.. Проверяващите влезли в заведението и в същото заварили да работят пет лица, включително непълнолетната З.Д.Й. с ЕГН *****, която била сервитьор. Последната обслужвала клиентите – сервира, отсервирала и събирала сметките. Заварените при проверката по работни места работници се вписали и подписали в нарочен списък, който бил утвърден от М.И.Д. – управител на „В. 2017“ ЕООД гр. Е., и предаден на проверяващите. Непълнолетната З.Д.Й. попълнила и подписала декларация, в която отразила обстоятелства, включително и че работи по трудов договор в проверявания обект на търговеца и получава трудово възнаграждение на месец в размер на 305.00 лв. При проверката били изискани и представени на проверяващите правилника за вътрешния трудов ред и графиците с разпределение на работното време. Служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново връчили призовка на М.И.Д. – управител на „В. 2017“ ЕООД гр. Е., с която я задължили да се яви на 17.07.2020 г. в 10.30 ч. в Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново и да представи документи. В изпълнение на разпореденото последната представила такива.

С оглед извършената на 14.07.2020 г. в гр. Е. проверка по работни места на работодателя „В. 2017“ ЕООД гр. Е. в обект на контрол – пицария „Е., находящ се в гр. Е., пл. „Х.Б.“ № 1, и проверката по документи, осъществена в Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново в периода от 17.07.2020 г. – 23.07.2020 г., било установено, че между „В. 2017“ ЕООД гр. Е. и непълнолетната Н.Г.М. с ЕГН ***** е сключен трудов договор № **/28.06.2020 г. Първият приел последната на работа на 29.06.2020 г., от която дата същата постъпила и престира работната си сила на длъжност „сервитьор“. При направена справка в информационна система на ИА „ГИТ“ било констатирано, че към 29.06.2020 г. от работодателя „В. 2017“ ЕООД гр. Е. нямало постъпило искане и съответно нямало издадено разрешение за приемане на работа на непълнолетната Н.Г.М. от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново. При проверката били констатирани и други нарушения, включително сключен трудов договор № 29/07.05.2020 г. между „В. 2017“ ЕООД гр. Е. и непълнолетната З.Д.Й. с ЕГН *****, приета на работа на 08.05.2020 г., от която дата същата постъпила и престира работната си сила на длъжност „сервитьор“, като към 08.05.2020 г. от работодателя „В. 2017“ ЕООД гр. Е. нямало постъпило искане и съответно нямало издадено разрешение за приемане на работа на непълнолетната З.Д.Й. от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново.

За установеното на 14.07.2020 г. в гр. Е. при проверката по работни места на работодателя „В. 2017“ ЕООД гр. Е. в обект на контрол – пицария „Е., находящ се в гр. Е., пл. „Х.Б.“ № 1, и при проверката по документи, осъществена в Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново в периода от 17.07.2020 г. – 23.07.2020 г., бил съставен протокол № ПР2019469/04.08.2020 г., с който били дадени и предписания. Същият бил връчен на 04.08.2020 г. на М.И.Д. – управител на „В. 2017“ ЕООД гр. Е..

Предвид констатацията, че на 29.06.2020 г. работодателят е приел на работа в обекта – пицария „Е.“ в гр. Е., пл. „Х.Б.“ № 1 непълнолетната Н.Г.М. с ЕГН ***** (лице от 16

до 18 години), без разрешение на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, на „В. 2017“ ЕООД гр. Е. бил съставен АУАН № 04-001233/04.08.2020 г. за нарушение на чл. 303, ал. 3 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ. Актът бил надлежно съставен и предявен на управителя на дружеството М.И.Д.. АУАН бил подписан без възражения, като в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН също не са били депозиран писмени такива. Въз основа на така съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 04-001233/12.10.2020 г. от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, с което за нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на „В. 2017“ ЕООД гр. Е., в качеството на работодател по см. на § 1, т. 1 от ДР на КТ, било наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500.00 лв. Наказателното постановление било връчено на 21.10.2020 г.

Междувременно с писмо изх. № 20060695/04.08.2020 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново бил подаден сигнал в Районна прокуратура – Велико Търново с оглед данни за извършено престъпление по чл. 192 А от НК. С постановление № 2269/13.10.2020 г. на последната е отказано да се образува досъдебно производство и е прекратена преписка № 2269/2020 г. на Районна прокуратура – Велико Търново.

Въз основа на заявление, подадено от „В. 2017“ ЕООД гр. Е., било постановено разрешение изх. № ИЗХ20056802/15.07.2020 г. от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново. Със същото било разрешено на първия да приеме на работа непълнолетната Н.Г.М. с ЕГН ***** на длъжност „сервитьор“ в пицария „Е.“ гр. Е., пл. „Х.Б.“ № 1. Жалбоподателят „В. 2017“ ЕООД гр. Е., в качеството си на работодател, сключил трудов договор № 39/16.07.2020 г. с непълнолетната Н.Г.М. с ЕГН ***** и я приел на 17.07.2020 г. на работа в обекта си пицария „Е.“, находящ се гр. Е. на пл. „Х.Б.“ № 1, където последната изпълнявала длъжността „сервитьор“.

Така описаната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от приложените по делото писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели. По същата не съществува спор между страните.

От Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, Заповед № 3-00**/29.01.2014 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, Заповед № ЧР-179/17.02.2020 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище гр. Велико Търново се установява компетентността на актосъставителя да съставя АУАН и на административно наказващият орган да изготвя НП.

При тази фактическа обстановка, от правна страна съдът достигна до следните изводи:

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от КТ „Работодател“ е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономическо обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. По смисъла на посочената дефиниция „В. 2017“ ЕООД гр. Е., управлявано и представлявано от М.И.Д., е работодател. Съгласно чл. 303, ал. 3 от КТ Лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. Цитираната правна норма има императивен характер и като такава е абсолютно задължителна, поради което приложението ѝ не може да бъде дерогирано. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че непълнолетната седемнадесетгодишна Н.Г.М. с ЕГН ***** от гр. Е. е работела на длъжността „сервитър“ в търговски обект – пицария „Е.“, находящ в гр. Е., пл. „Х.Б.“ № 1, на „В. 2017“ ЕООД гр. Е., управлявано и представлявано от М.И.Д.. Последният като работодател приел първата на работа на 29.06.2020 г., без разрешение от инспекцията по труда – Дирекция „Инспекция по труда“ – В. Търново. Отношенията между жалбоподателя и Н.Г.М. били уредени с трудов договор № **/28.06.2020 г., в който били определени работно време (4 часа дневно), характер и др. Седемнадесетгодишната е предоставяла труда си като сервитър на работодателя от 29.06.2020 г. без наличие на получено от последния предварително разрешение за приемането ѝ на работа от инспекцията по труда. Налице е била зависимост на Н.Г.М. от жалбоподателя като работодател. По този начин „В. 2017“ ЕООД гр. Е. нарушило разпоредба на трудовото законодателство – чл. 303, ал. 3 от КТ, която има императивен характер.

С оглед установената фактическа обстановка, възприета от съда като доказана, настоящата инстанция намира, че правилно и законосъобразно органът, издал НП, е реализирал адм.-наказателната отговорност на жалбоподателя. Последният е нарушил чл. 303, ал. 3 от КТ. Съдът намира фактите за безспорно установени. Жалбоподателят е запознат с цитираната по-горе норма и въпреки това не е счел за необходимо да се съобрази със същата. Съдът намира, че констатираното нарушение е безспорно установено. Следователно административнонаказващият орган правилно е приложил санкционна разпоредба, а именно чл. 414, ал. 1 от КТ, който предвижда, че работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500.00 лв. до 15000.00 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание – с глоба в размер от 1000.00 лв. до 10000.00 лв. На жалбоподателя за извършеното нарушение по чл. 303, ал. 3 от КТ на осн. чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500.00 лв. Настоящата инстанция намира, че наказанието е правилно и законосъобразно определено както по вид, така и по размер. Органът, издал НП, е наложил наказание, чийто размер е минималния такъв, предвиден в закона. При налагане на наказанието наказващият орган стриктно се е ръководил от правилата на чл. 12 и чл. 27 от

ЗАНН, както и от постановеното в чл. 414, ал. 1 от КТ. Съдът намира, че наложеното наказание ще изпълни своята цел – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. При определяне на вида и размера на наказанието са отчетени особеностите на конкретния случай. Очевидно е, че при индивидуализиране на наказанието, органът издал наказателното постановление, правилно е взел предвид, че жалбоподателят не е извършил само едно нарушение на трудовото законодателство, а множество такива. Това означава, че не става дума за незначителен инцидент, а за практика в дейността на наказания търговец. Отчетено е също така, че нарушенията по чл. 303, ал. 3 от КТ бележат значителен ръст и са придобили масовост. НП е законосъобразно и обосновано.

Съдът намира, че при издаването на АУАН и на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да нарушават правото на защита на жалбоподателя и да водят до отмяна на НП. НП се явява законосъобразно от процесуално-правна страна. Същото е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, спазени са формата и реда при издаването му и съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН реквизити. Не са допуснати нарушения в административнонаказателната процедура, отразената в акта за нарушение фактическа обстановка е намерила съответен израз в издаденото постановление, което като цяло определя неговата законосъобразност от формална страна. Административнонаказващият орган ясно и точно е посочил извършеното нарушение от жалбоподателя, както в АУАН, така и в НП, т.е. налице е пълно описание на нарушението и законните разпоредби, които са нарушени.

Жалбата следва да се остави без уважение. Същата се явява неоснователна. Изложеното от защитата, че НП е незаконосъобразно, не отговаря на установеното. Както АУАН, така и НП са издадени при стриктно спазване на установените за това правила. Същите съдържат реквизитите, визирани в чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН. Налице е правилно приложение на материалния закон. Противно на изложеното от жалващата се страна, настоящата инстанция намира, че в издадените документи са изяснени фактите и обстоятелствата. Извършеното от наказаното лице деяние е съставомерно като административно нарушение. Както в АУАН, така и в НП е описано пълно, ясно и точно нарушението и обстоятелства, при които е извършено.

Съдът счита, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Нормата на чл. 28 от ЗАНН изключва съставомерността на деянията, представляващи „маловажен случай“, когато липсват или са налице незначителни вредни последици или с оглед други смекчаващи вината обстоятелства конкретното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Безспорно в хода на производството по налагане на административно наказание за извършеното от жалбоподателя административно нарушение, както и в хода на съдебното производство не са представени доказателства, които да налагат извод за по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с общите

случаи на деяния от същия вид. Т.е. в настоящия случай не са доказани предвидените в закона предпоставки, при които конкретното нарушение следва да се квалифицира като маловажен случай и деецът да не се наказва. Напротив, от данните по делото е видно, че жалбоподателят нарушава трудовото законодателство, като тези нарушения засягат широк кръг трудово ангажирани лица. Освен това конкретно извършеното нарушение от търговеца като работодател разкрива обществена опасност, която е значителна.

Настоящата инстанция намира, че няма допуснато нарушение и по чл. 33 от ЗАНН. Оплакванията в тази насока от жалбоподателя са неоснователни. При извършено престъпление се търси наказателна отговорност по НК от конкретно физическо лице. Това е така, защото по българското законодателство наказателната отговорност е лична. При извършено нарушение от търговец-работодател, какъвто е конкретния случай, се търси административнонаказателна отговорност от последния и му се налага имуществена санкция. Именно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН визира, че в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. В случая няма лице, на което да се търси и реализира за едно и също деяние едновременно и наказателна и адм.-наказателна отговорност. В тази насока е налице константна практика на Административен съд – Велико Търново.

Съдът намира, че не са налице и предпоставките за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съображенията в тази насока са следните: Приемането на работа на лице, ненавършило 18 години, без надлежно разрешение е регламентирано от законодателя като състав на престъпление, за което с разпоредбата на чл. 192а от НК са предвидени наказания лишаване от свобода до шест месеца и глоба от хиляда до три хиляди лева. С посочената регламентация е налице законодателна оценка, че засягането на този вид обществени отношения е с по-висока степен на обществена укоримост и че те следва да са обект на по-засилена и интензивна защита. Едновременно с изложеното, от приложените по делото протокол изх. № ПР2019469/04.08.2020 г. и други писмени доказателства се установява, че при извършената проверка на място и по документи е констатирано наемането на работа на непълнолетната Н.Г.М. през м. юни 2020 г., без съответно разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, наемането на работа на още едно непълнолетно лице, без съответно разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, както и редица други нарушения, което разкрива една по-висока степен на обществена опасност. Липсва поискано от дружеството разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, за приемане на работа на 29.06.2020 г. на непълнолетната Н.Г.М., като такова действие не е извършено и в следствие. Такова нарушение не може да се отстрани. Предвид това не може да се изведе извод, че нарушението е било веднага отстранено, като предпоставка по чл. 415в, ал. 1 от КТ, т.к. то не може да се отстрани. Не може да се приеме и че не са настъпили вредни последици и за работника, т.к. за да се сключи писмен трудов договор с работника, преди това работодателят трябва да е получил разрешение от Дирекция

„Инспекция по труда“ – Велико Търново за приемането на работа на непълнолетното лице. Даденото разрешение има действие само заанапред. Положеният от непълнолетния труд, считано 29.06.2020 г., без разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, води до накърняване на трудовите права на работника и реално до настъпване на вредни последици в правната сфера на последния. Това е така, т.к. липсва извършена преценка дали конкретната работа може да се извършва от непълнолетен, както и работодателят дали е изпълнил задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд за лица, ненавършили 18 години. В случая установеното нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието и дееца в сравнение с други нарушения от същия вид. Предвид това и с оглед значимостта на обществените отношения, обект на защита на нормите, систематично поставени в Раздел I „Специална защита на непълнолетните“ от КТ, където е и нормата на чл. 303, ал. 3 от КТ, настоящата инстанция приема, че не са налице признаци на „маловажен“ случай.

С оглед изложеното по-горе съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено, като законосъобразно и обосновано.

Жалбата следва да се остави без уважение. Същата се явява неоснователна. Не са налице основания за отменяне или изменение на атакуваното НП.

С оглед изхода на делото претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени разноски по същото се явява неоснователна.

При този изход на делото на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от ЗПП основателна се явява претенцията на ответник-жалба за присъждане на разноски в размер на 120.00 лв., за осъществено процесуално представителство и защита от юрисконсулт.

Воден от изложените съображения и на осн. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Районният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 04–001233/12.10.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Велико Търново, с което за нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на осн. на осн. чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на „В. 2017“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Е., ул. „Н.П.“ № **, управлявано и представлявано от М.И.Д. с ЕГН *****, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500.00 лв. (хиляда и петстотин лева), като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ОБОСНОВАНО.**

ОСЪЖДА „В. 2017“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.**

Е., ул. „Н.П.“ № **, управлявано и представлявано от М.И.Д. с ЕГН *****, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ № 3 сумата 120.00 лв. (сто и двадесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване или протестиране пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Е.: _____